

ਐਮ.ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਜੇ .

ਸਿਮਲਾ ਦੇਵੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ!

2002 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 17980

21 ਫਰਵਰੀ, 2006

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਸਬੰਧੀ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼— ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸ ਟੀਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ — ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ — ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੀਆਂ ਪਾਲਿਸੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਮਿਡਲ ਪਾਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1992 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1955 ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਲਫਨਾਮਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਵੇਂ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਿਮਲਾ ਦੇਵੀ V. ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ-, 1998(2) ਆਰ.ਐਸ.ਜੇ. 55 ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ 240 ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਪਿਛਲੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੈਧ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਆਂ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ,

1947 ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਡਲ ਪਾਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 21 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਲਬੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 20 ਮਈ 2002 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ 10 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ 10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਕੇਸ਼ ਗਰਗ।

ਸੁਸ਼ਾਂਤ ਮੈਣੀ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ >1 ਨੇ ਇਸ oC ਤੱਕ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। 20 ਮਈ, 2002 (ਪੀ-18) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। **ਸਵਰਨ ਕੌਰ** ਅਤੇ **ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ** ਅਤੇ **ਹੋਰਾਂ**, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2117 ਆਫ 1997, 17 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ **ਅਦਾਲਤ ਦੇ** ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।, 1997 (ਪੀ-5)। ਇਸ 4 ਮਾਰਚ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,

1999 (ਪੀ-11) ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਏ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ।

(2) ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

28 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਾਲ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜਾ 4 ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਸਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੱਕੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ। 502 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। 19 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਸੀ। 28 ਅਗਸਤ, 1996 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 4201, 1996 ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1997 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 9606 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 19 ਅਗਸਤ, 1993 ਤੋਂ ਮੁੜ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 28 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਅਤੇ 5 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ 2001 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12349 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 2001 (ਪੀ-13) ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 31 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਭਾਵ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ (ਪੀ-15) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ 2002 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2920 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ 31 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

~) 1998 (2) ਆਰ.ਐਸ.ਜੇ. 55

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਡਾ. ਪੀ.ਐਨ. ਮੰਨੀ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਬਠਿੰਡਾ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ 15 ਮਾਰਚ, 2002 ਨੂੰ ਹੀ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ Annexure P-15, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ Annexure P-11 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਯੋਗ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਆਫੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਿਓ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

(3) ਇਸ ਟੀਸੀ< u ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ • Eth3 ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਐਡੀ ਕੈਸ਼ਨਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ (ਪੀ-17) ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1955 ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 23 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ (P-L8) ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ:-

“ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 15 ਮਈ, 2002 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੇਟ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਚਮਾਰ ਦੀ ਜਾਤੀ” ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨੋਟਰੀ ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1955 ਦਰਸਾਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਜਾਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪਾਲਿਸੀ ਪੀ/ਐਲ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ , 4 ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ

ਮਾਰਚ, 1999, ਮਾਨਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 13565 ਆਫ 1997 ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ:-

1. ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ 30% ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
2. ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
3. ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ।
4. ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।
5. ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਾਸ IV ਦੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਜੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
2. ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 14/114/97-4PP-3/7038 ਮਿਤੀ 21 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੌਥੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਰੈਗੂਲਰ ਭਰਤੀ ਲਈ ਮਿਡਲ ਪਾਸ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।
3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਜਨਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 53 ਹੈ, ਅਤੇ 1 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਹ 43 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਮਰ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
4. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ 1 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਲਾਸ IV ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ 4 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਚੌਥੀ ਜਮਾਤ ਵਜੋਂ

ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਕਲਾਸ IV 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਲਿਸੀ P I/II ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 1999 (ਪੀ-11) ਦੀਆਂ ਪਾਲਿਸੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਡਲ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪਾਸ, ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸ-4 ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਭਰਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ 1992 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 1 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। 28 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਨਾਲ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਗਰਗ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ, ਉਮਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ 1 ਜੂਨ, 2002 ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਠੌੜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਭੂ ਬੀਚਾਰ ਆਦਿਕ, (੨)। ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਸਟ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (1995 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2783, 13 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਾਟਰ ਕੈਰੀਅਰ/ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ 23 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਸਵਰਨ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ।

(8) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਕ ਚਾਰਜ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੀਲ 'ਤੇ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ, 1999 (ਪੀ-11) ਦੀਆਂ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। **ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ, (ਸੁਪਰਾ)** ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਿਛਲੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ 240 ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਆਂ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਡਲ ਪਾਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 21 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ **ਗੀਤਾ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (3)। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ **ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ** ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਭਗਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਖਣਿਜ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, (4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“4. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। 14 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮੈਟਰਨ ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪੋਸਟ ਵੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ **ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਰੈਗੂਲਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। **ਭਗਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ/ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਵਿਹਾਰਕ ਤਜਰਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

(10) ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 7 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ 1991 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ ਆਈਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(11) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹੇ ਲੰਬੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ 20 ਮਈ, 2002 (ਪੀ-18) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ 10 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ 10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(12) ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਬਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1955 ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ 1953 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਉਸਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 3 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 39 ਸਾਲ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਪੀ-11) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਸਾਲ ਉਸਨੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਉਮਰ 1 ਜੂਨ, 2002 ਨੂੰ 27 ਸਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ 1982 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਚੈਪਟਰ XIV ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 10972-4 WGI-65/3205, ਮਿਤੀ 16 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਅਤੇ 2/ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 116/78-8001, ਮਿਤੀ 24 ਜਨਵਰੀ, 1979। ch- XIV ਦਾ ਪੈਰਾ 1, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਰਕੂਲਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ:-

“1. **ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ:-** ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਪੱਛੜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ, ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ, ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਦਿ ਹੈ।

(13) ਐਡਹਾਕ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਉਮਰ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ

ਹਨ।

ਹੋਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੋਰ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਮਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਓ ਫਵਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ, (ਸੁਪਰਾ) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ IV ਜਮਾਤ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਛੋਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 13 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਵਾਟਰ ਕੈਰੀਅਰ/ਸਿਖਿਅਤ ਦਾਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਰਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1997 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2117, 17 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ) ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1995 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2783, 13 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 20 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਪੀ-18 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1 ਜੂਨ, 2002 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ
ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ